

3. Олексенко О., Мізіна О. Структурно-семантичні та функціональностильові властивості нульсуфіксальних атрибутивів: монографія. Полтава – Харків: Харківське історико-філологічне товариство, 2014. 232 с.
4. Реформатский А. А. Введение в языкознание. М.: Просвещение, 1960. 544 с.
5. Селіванова О. О. Сучасна лінгвістика: термінологічна енциклопедія. Полтава: Довкілля-К, 2006. 716 с.
6. Царьова І. В. Сучасний український юридичний текст: лексико-дериваційна структура. Дніпро: ЛПРА, 2020. 446 с.

Шманатова А. С.
старший викладач
*Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ*

МЕДІАОСВІТА ТА МЕДІАВПЛИВИ НА АУДИТОРІЮ

На сьогоднішній день такі поняття як глобальне та інформаційне суспільство активно увійшли у вжиток, і не викликають подиву. Науково-технологічні досягнення, процес глобалізації та поширення всесвітньої мережі інтернет сприяють пришвидшенню зв'язку, взаємопроникненню культур, послабленню кордонів та збільшенню контактів. В таких умовах, вплив ЗМІ та медіаресурсів, інтернету в житті суспільства, а особливо молоді, значно зростає. Зважаючи на цей фактор, особливого значення набуває необхідність розуміння сучасних процесів у сфері медіа та впровадження якісної освіти, що відповідає вимогам сьогодення.

Медіаграмотність – це вміння використовувати сучасну техніку комунікаційного характеру, здатність до спілкування та вільного користування медіазасобами, залучення їх для пошуку, обробки інформації, а також вміння отримані потоки інформації критично аналізувати, працювати з ними. Медіаграмотність допомагає не тільки навчитись користуватись засобами отримання інформації, а й вміти обробляти її – розуміти, що можна прийняти як адекватне, а що може нести загрозу, або бути неперевіреною, цілеспрямованим на дезінформацію джерелом. В освітньому процесі медіаграмотності ключовою є роль медіапедагога, який є джерелом отримання знань і навичок у сфері медіаграмотності. В українському контексті, така роль є особливо важливою, бо мова йде про вміння роботи з інформацією та обізнаність у сфері медіа, в умовах ведення гібридної війни.

Дослідженням медіаосвіти займався відомий вчений К. Д. Ушинський. В його дослідження особлива увага приділялась ЗМІ, як важливим складовим медіаосвіти. Окрім цього, вчений приділяв багато уваги вихованню духовних якостей. «У будь-якій науці - писав він - більш чи менш присутній естетичний елемент, передачу якого студентам повинен мати на увазі наставник». Розвиток у дитини смаку, естетичного елементу, вмінню

аналізувати та самостійно робити висновки переплітається з вихованням духовних якостей. Схожі ідеї сьогодні відтворює естетична (художня) теорія медіаосвіти, практичне застосування якої дає можливість розвивати у студентах естетичне сприйняття оточуючого світу і художній смак, здібності до кваліфікованого художнього аналізу медіатекстів.

Сьогодні інтернет – це необмежений кордонами світ, в якому важливо вміти орієнтуватись. У поєднання з іншими глобалізаційними процесами, Світ стає миттєвим та всеохоплюючим, а одна людина, перебуваючи в будь якій точці світу, може отримати фото, відео, статистичну, загальну інформацію про будь яку іншу точку, за умови наявності інтернету.

В контексті вивчення англійської мови, то у рамках новітніх змін, для підвищення рівня ефективності засвоєння навчального матеріалу використовуються різноманітні медіа ресурси, такі як: відео, пісні, інтерактивні вправи, дошки, сайти, онлайн-зв'язок, робота з інформацією і т. д. Медіаосвіта сьогодні дає впевненість у знаннях, можливість долати кордони та мовний бар'єр. Головне не тільки пояснити як та завдяки чому утворилась медіасфера, а навчити як працювати з нею, сформувати навички та пояснити методи.

Засоби масової комунікації можуть сприяти суспільному прогресу, освіті, розвитку сучасного суспільства, але в той же час володіють деструктивним потенціалом, що загрожує духовному, моральному, естетичному спустошенню.

В Україні ще в 2016 році Президія Національної академії педагогічних наук України схвалила концепцію впровадження медіаосвіти в Україні. Відповідно до Концепції, підтриманої Міністерством освіти і науки України, на другому етапі (2017-2020 рр.) буде відбуватися поступове укорінення медіаосвіти та стандартизація її змісту, а під час третього етапу (2021-2025 рр.) передбачається подальший розвиток медіаосвіти та її масове впровадження. Головна мета концепції – розбудова системи медіаосвіти, підвищення ефективності гуманітарної безпеки держави, протидії агресії, підвищення рівня обізнаності суспільства, формування у молоді ефективних вмінь взаємодії із сферою медіа. Важливо сформувати на у суспільстві на всіх вікових рівнях медіаграмотність та медіакультуру. Сформувати суспільство, що відповідає інформаційним вимогам сучасності.

Серед важливих умов масового впровадження медіаосвіти є забезпечення готовності фахівців системи освіти до розв'язання медіаосвітніх проблем і суперечностей, що потребує перебудови звичних форм роботи, вдосконалення змісту і форм підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації педагогічних працівників, зорієнтованих на випереджувальне ознайомлення з медіаосвітніми інноваціями. Безумовно, роль викладача як особистості з високим рівнем знань і відповідальності, фахівця з досвідом і громадянською позицією є ключовою у процесі медіаосвіти.

Таким чином, в Україні, як і в усьому світі, процеси глобалізації впливають на формування інформаційного суспільства. Фактично, настала епоха медіапростору, що не знає кордонів. В цих умовах Україна має

адаптуватись до реалій та бути готовою забезпечити як освіту суспільства у медіасфері з метою успішного її використання, так і з метою захисту та протидії ворожим впливам, в умовах війни. Результатом роботи держави в цьому напрямі має готовність вищих навчальних закладів до ефективного викладання, освіти і кожного українця до навчання та отримання нових знань.

Література:

1. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології: Навч. посіб. К.: Академвидав, 2004. 352 с.
2. Робак В. До питання про розвиток медіапедагогіки у Німеччині // Другий український педагогічний конгрес: Зб. м-лів конгресу. Львів: ТзОВ Камула, 2006. С.275-286.
3. Ушинский К. Д. О средствах распространения образования посредством грамотности. /К. Д. Ушинский. [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://dugward.ru/library/pedagog/ushinskiy_raspr_gram.html
4. Hart A. Teaching the Media: International Perspectives. New Jersey: Lawrence Erlbaum, 1998. 208 p.

Шубенок Т. І.

старший викладач
*Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ*

ЧОМУ ПОТРІБНО ВИВЧАТИ ІНОЗЕМНІ МОВИ?

Сучасне покоління більше не обирає мову з естетичної точки зору: лише тому, що подобається, як вона звучить. Це прагматичне покоління вибирає ті мови, які можуть згодиться для кар'єри. Саме тому у пріоритеті – мови економічно успішних країн, які територіально наближені до України, або з якими є активні стосунки. Проте, викладання інших іноземних мов, крім англійської, скорочується.

У Європі іноземну мову (найчастіше – англійську) починають вивчати як обов'язкову з 7-8 років. У 20 країнах за шкільною програмою вчать ще й другу іноземну. У середньому європейські діти вивчають іноземні мови чотири години на тиждень. Англійську вчать усі. Як другу іноземну третина школярів опановує французьку, чверть - німецьку.

Деякі дослідники вважають, що вивчення інших мов покращує когнітивний розвиток у дітей. Це може підвищити їх навички критичного мислення, креативність та гнучкість розуму. Далі було встановлено, що для дитини вивчення другої мови пізнавально настільки ж просто, як вивчення першої мови.

Іноземна мова може служити вікном до іншої культури. Це дозволяє спілкуватися та обмінюватися думками з людьми у всьому світі. Знання іноземних мов у таких сферах, як переклад, усний переклад та викладання